

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Oscarshal

Citation: Ploug, Carl: "Oscarshal", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 265. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid80580/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Din Mindesten er rejst. Selv har Du bygget
Et Monument, som Evigheden naa'r;
Tbi Svias Ros er om dets Tiude trykket,
Og Folkets Genius Vagt ved Foden staar.
Fred over Mindet, der idag fremtræder
For Slægter som Taknemlighedens Tolk!
Fred over hint, din stolte Sangerhæder!
— Den Hilsen bringer Oehlschlägers Folk.

Oscarshal.

Hvor Klipperammen fatter om Frognerkilens Spejl,
Og Løvgardiuet foldes om Skraaningens stejl,
Der klattrer i Terrasser fra Stranden op en Mur,
Et Kunstens „Krybily“ i den skjønnne Natur.

I Luften Taarnet strækker sin ranke, smalle Krop,
Det frie Norges Banner frit flagrer fra dets Top,
Og fra Altanen skues et Panorama vidt,
Et Paradis, der lukkes af Granernes Stakit.

Med vimpelsmykkte Tinder og gotisk Zirat,
Med spidsbuet Hvælving og Tagværket fladt,
En Borg og et Lysthus omtrent lige ligt,
Fra Midalderstiden et oversat Digt, —

Saadan ser Da Hallen, som Osear gav sit Navn,
Hvor Kongen søger Hvile i Ensomhedens Favn,
Og nyder Foraarsdagen og drømmer Sommernat.
Og bytter tvende Kroner med een Panamahat.

Men indenfor bag Muren de gamle Konger staa
Med vældige Sølvskæg og Guldharnisk paa;
De minde Kongen om, at de gamle Minders Glandt
Forlanger at gjenfødes i den Old, der blev hans.

Og indenfor paa Væggen, der hvidner Fossens Skum
Og Fyrreskoven aabner sin mørke Helligdom,
Der grønnes Birk i Dale, der graaner Fjeldets Væg
Og Bjælkehuset rødner bag den blomstrende Hæg

Og Billederne tale saa sødt til Kongens Sind
Om Skjønhedens Rige, som Norge slutter ind,
I mangfoldig Vexel af Skygger og af Lys,
Af Livets milde Færver og Naturdødens Gys.

Og indenfor paa Væggen er en anden Billedrad:
Af Bondens jevne Saga er hvert af dem et Blad;
En lille Hverdagsscene fra det sodede Tag,
En rørende Novelle om Folkets Hjerterlag.

Og Billederne præge sig dybt i Kongens Bryst,
Saa Folkets Sorg han deler og glædes ved dets Lyst,
Saa Mennesket for Drotten han ikke glemme kan,
Men agter lige med sig den simpleste Mand.

Hil sidde Du, Kong Oscar, i din skønne Oscarhall!
For kommende Slægter engang den vidne skal,
At Norges nøge Kunst Kongen bød være Tolk
For Norges egne Minder, dets Natur og dets Folk.

Peder Tordenskjold.

I Nord er Vikingaanden født og baaren:
Her diede den Havets fulde Bryst,
Naar Viuden løste op dets Baand om Vaaren
Og drev det, hvidt af Skum, mod skovklædt Kyst;
Her vugged den sig, spæd endnu, paa Vigen,
Her lærte den at pejle Stjernens Fyr,
Og herfra drog den ud paa Eventyr, —
En mandbar Søn af Ungdomskraftens Higen.